

Το Φλερτ

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Κ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΕΤΙΝΟΣ

(Συμβολικόν)

—Αυτά λοιπόν στο Φάληρο ή παστρικάς παθαίνουνε
Όταν στο μπάνιο τακτικά και με τη ρόμπα μπαίνουνε
Και όταν δέν έρχόζονται με προσοχή μεγάλη
Τότε στο δίχτυα πάνονται, και δὴ σὲ τέτοιο χάλι.

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τα ίδια και τα ίδια
λίγη βροχή, ζέστη πολλή, σουλάτσο στην πλατεία
μέσα στα δένδρα δουλικών αδιάκοπα παιχνίδια
και συζητήσεις σοβαρά εκεί στη Γερουσία.

Το Λιάο Γιάγκ και Λιάο Τούγκ πέρνουν εκεί και δίνουν
και ο καθένας σοβαρά τη γνώμη του εκφέρει
συγχρόνως άκατάπαυστα ποτήρια καταπίνουν
και δέν προφθάνει το γκαρσόν με τα νερά στο χέρι.

Και μέσα εις την κλασική αυτή ύδροσποσία
ο Κουροπάτιν κολυμβά υποχωρών άνδρείως
κορώνει ή συζήτησις κ' ή αιματοχυσία
αυξάνει και πληθύνεται εν τάξει κ' άρμοδίως.

Στρώνονται κάτω σχέδια πολεμικά φρικώδη
και ζωγραφίζονται στρατοί εις τα τραπέζια πάνω
εξω ο κόσμος βρίσκεται όλόκληρος στο πόδι
κι' ο μυταρής ο δάσκαλος δέν παραιτεί το πάνο.

'Ανάβουν τα ηλεκτρικά, γεμίζει ή πλατεία
και έπελαύνει εις αυτήν κάθε κομψή κυρά
κ' έμένανε του φουκαρά
το αίμ' ανάβει φοβερά
σάνβλέπω απ'τά τρασπαράν τα μπράτσα του τα θεία.

'Αλλά ιδού κ' ο Πετεινός
κι' ο παναμάς του ο κλεινός
σύν τω έπιτελείω
Τρέχει έδώ τρέχει εκεί, τους πάντας έποπτεύων
και σκάνδαλα γυρεύων
από το φύλο το κομψό, ήγουν το γυναικείο.

Μεγάλη αναστάτωση τον κόσμο τον κρατεί
γιατ' ο καθείς το σπῆτι του συνήθως παραιτεί
τὴν πρώτη Σεπτεμβρίου
και τρέχει και σκοτώνεται
ιδρώνει και λασπώνεται
και συζητεί άνηλεώς περι τοῦ ένουκίου.

Και βλέπεις κάβρα εξαφνα στους δρόμους φορτωμένα
πάνα, καθρέφτες και κομμά, καθήκια και κονσόλες
καρέκλες, μπάνια, τέντζερα, ταψιά και κατοσρόλες
μπόγους με ρούχα άπλυτα και μπόγους με πλυμένα.

Τὰ πάντα ματαιότης
κι' άνηλεής ίσότης

Στο τραπέζακι το κομψό, άκουμπάει το καθήκι
και στον καθρέφτη το χρυσό το μαυρισμένο μπρίκι
και αν τ' άμάξι κουνηθή στο δρόμο του λιγάκι
κατρακυλά ο τέντζερης και βρίσκει το καπάκι.

Κι' άπάνω εις το κούνημα αρχίζει ή άντάρα
φονάζουν τα οιδερικά και τρίζουν ή ντουλάπες
με τον μπερντέ τσακώνεται ή ύψηλή πανιάρα
και καναπέδες σπάζουνε που είδανε αγάπες.

Και μέσα σ' όλο το κακό και μέσ' τη φασαρία
φθανουν στο νέο σπῆτι
κι' ο μετακομιζόμενος οδύρεται και φρίττει
σάν βλέπη πώς καταστροφή του έγινε τελεία.

'Αρχίζουν και οι φοιτηται πουλιά ταξειδευμένα
εις την παλῆα τους τη φωνά να έρχωντ' ένα-ένα
και στη χρυσή νεότητα το «Φλερτ» μετά παλμών
άδελφικόν κι' έγκέρδιον προτείνει άσπασμόν.

Γεμίζει ή πρωτεύουσα από χαρά και τρέλλα
και κάθε μία δροσερή και ώμορφη κοπέλλα
με καθαρά συγκίνηση τον φίλο άνταμώνει
κ' αρχίζει πια το αίσθημα χωρίς να τελειώνει.

Γεμίζουν τα σοκάκια μας και κάθε μια πλατεία
γεμίζει κ' ή Νεάπολις και τα ξενοδοχεία
συγκίνηση στ' Αρσάκειο και εις τα μωδιστρόνια
κ' οι ξενοδόχοι έτοιμοι για δυνατά κανόνια.

Συγχρόνως με τους φοιτητάς μάρς κουβαλιούνται
[κι' άλλοι
όπου της ζέστες πέρασαν στα δροσερά λουτρα
νέα για τη Πρωτεύουσα περίοδος προβάλλει
και τα σχολεία αρχίζουνε μεγάλα και μικρά.

Και αρχινῶ το βάσανο φρικτό των διδασκάλων
αρχίζουν τα μαθήματα
και τ' άλλα τα παθήματα
που έν έκτάσει θα γραφούν στο φύλλο μας το άλλο.

ENFANT GATE

ΔΥΟ ΑΡΧΑΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΠΟΔΩΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

... Τα κορίτσια του Βασιλέως της Σκύρου Ανκομήδου
εχόμενον από κάτω από το πυκνόν φύλλωμα του άλσους της
'Αρτέμιδος. Παρέχει αϊ αδελφική θεοπαίδευση έστεφαν με άνθη
τους άμφορείς και τα κύπελλα, τα όποια περιέμενον την επι-
στροφήν του βασιλέως από το κνήμιον διά να πληρωθούν από
γλυκόν και έλαφρόν οίνον. Μόνη ή μεγαλύτερα των πριγκηπισ-
σών, ή Δηιδάμεια, με τα ώραια γαλανά της μάτια, εκάθητο μα-
ζράν κοντά εις την πηγήν του άλσους και εις το πλάι της ή πι-
στη ακόλουθος, μία νέα μεγαλοκαυμένη, ζωηρά, ευδύστεργος,
έπαιζε με τα μαλλιά της βασιλοπούλας που τα είχε άπλωμένα
εις τους ώμους της... Αϊφνης ο χορός έπασεν. Ξένος κακό-
μορφος, φοτωμένος με έμπορεύματα έπροβάλε από την
κεντρικήν πόλην. Τα κορίτσια εκρούφθησαν τρομασμένα από
πίσω από τα δένδρα, άλλ' όταν ο έμπορος έληθίσασεν, ή-
νοιξε τους σάκκους του, και έβγαλεν από μέσα δακτυλίδια
και βραχιόλια και πόρπας χρυσῶς και πλούσια ύφάσματα,
τα κορίτσια του Βασιλέως τον περιεκύκλωσαν με γέλια και
πληθήματα και δέν ήξευρε τότε ένα ανα πρωτοπαύρη. . .

Μόνη πάλιν ή Δηιδάμεια έμεινε μαζράν, κοντά εις την
πηγήν του άλσους, και εις το πλάι της ή αγαπημένη της
σύντροφος.

**

... Τώρα ο ήλιος έπορφύριζε τας άποτόμους κορυ-
φάς των βουνών της Σκύρου. Ήχος κνηγετικού κέρατος
άνήγγελε την επιστροφήν του βασιλέως. Οι φρονουοί εισήλ-
θον εις τον ίερόν περίβολον διά να άπομαζούρωσι τον ξένον
πωλητήν. Εκείνος έσπευ με πονηρίαν από άλλον σάκκον άο-
γυράν πανοπλίαν και την έδειξε.

— «Ιδού και όπλα δι' εμάς, είπε, λάβετε και αφήσατέ
με να μείνω.» Τότε από κάτω από την πηγήν που ήτο ξα-
πλωμένη ή γαλανή βασιλοπούλα, μία φωνή ήκούσθη: «Τὰ ό-
πλα δι' εμέ» και πεταχτή, ζωηρά, ακρόατος ή πιστή της
συντρόφισσα άνεινάχη. Ο έμπορος την πήρε κατά μέρος:
— «Είσαι ο Αχιλλεύς, της λέγει, και δέν σε σώζει ο ποδόγυ-
ρος. Αν σου άρέση ή ζωή που κάμνεις δέν σε μέμφομαι.
Πολύ δέ επεθύμουν να ήτο τουτο δυνατόν και εις εμέ, άλλα
τα χρόνια μου εκύρωσαν την όρχην. . . » Ε; με έννοεις. . .
Ελθέ μαζί μου. . . Οι Έλληνες θα πολεμήσουν με
τους Τρώας και έχομεν ανάγκην άοχηρών. . . Λάβε την
πανοπλίαν την νύκτα σε περιμένο εις το πλοίον μου.

— «Τις είσαι ξένε;»

— «Είμαι ο Όδυσσεύς» . . .

Όταν ή σύντροφος ήλθεν πάλιν κοντά εις την βασι-
λοπούλαν, την έσφιξεν περιπατών εις το στήθος της, και έμει-
ναν μαζί χωρίς να τους ιδή κανείς. . . άρα, πολύ άρα,
από κάτω από τα δένδρα.

**

Την άγην, όταν αδελφική θεοπαίδευση κομίζουσαι αρώ-
ματα εισήλθον εις τον θάλαμον της συντρόφισσας της γα-
λανής βασιλοπούλας, ο θάλαμος ήτο κρημος. Ο λόγχος ε-
φώτιζε με τρέμον φώς το φόρεμά της με τας άογυράς πα-
ρουράς επάνω εις το λίθων ανάκλιτρον. Όλοι επέθεσαν ο-
υ καθήλθεν εις την θάλασσαν να λουσθή. Αφού όμως ή ώρα
επέρασε] και δέν εφάνη, έπίστευσαν, ότι την εκλεπεν ο ξέ-

νος έμπορος και την απήγαγε με το πλοίον του εις την Έλ-
λάδα. . . .

Αι κακαί όμως γλώσσαι της εποχής ψιθυρίζουν, ο-
τι εις τον ποδόγυρον εκείνον χρωσετεί την γέννησιν του ο
Νεοπτόλεμος.

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ

Β.

Ο ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΣ

Διαβάζοντας τους μύθους των προγόνων μας
Κατάλαβα πώς ο Κρονίων Λίας
Των ήδονών την επιστήμη εξάπαντος
Θε ναμαθε στα μέρη της Τουροχίας.

Μια μέρα ξαπλωμένος έκοιμότανε
Σ' ένα μικρό λιβάδι άνθοσπασμένο
'Ο Γανυμήδης, τ' ωμορφότερο παιδί
Πούχει ποτέ γυναίκα γεννημένο.

Μα ξάφνω ένας αέτος περφήφανος
Με γρήγορη φτερούγα κατεβάνει
Κι' αρπάζει τ' άγγελόπαιδο στα ρύχια του
Και πάμ στους αϊθέρας άνεβαίνει.

Ποιος νάταν εκείνο το πουλί δε νοιώσατε;
'Ο Γέρω-Ζεύς, ο σννεφοσηκώστις
'Ο θανμαστής της άμορφῆς του σώματος
'Ο Τουροχικών ήθών κ' εθίμων γνώστις.

Τον πιάνει τρυφερά από της πλάτες του,
Και μήπως απ' το κού κ' έποφείρει,
Τον σφίγγει, τον σκεπάζει με το φτέρωμα,
Τι ναγινε στο δρόμο τους, ποιος ξέρει.

Τον πήρε κει στο Ουράνιο του βασιλέω
'Ο μπάρμπα Ζεύς για να καλοπερῆ
Και για να μή το νοιώσουν οι λοιποί Θεοί
Τον πρόσταξε το νέκταρ να κερῆ.

Και σαν πασῶς ο Σεβγαλῆς Έοίγδουπος
Με τοῦ Τρώος το γυϊό καλοπερῆσε,
'Ομως κ' αὐτός στα νειάτα του την έπαθε
'Αλλοῶς την 'Αθηνῶ πῶς θα γενουῶσε;

ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΩΡ

(Από τὰ νέα Κυνήγια στὸ Σούιον)
 — ΕΚΕΙΝΗ. Νό, νὰ τὸ βλέπετε αὐτὸ τὸ πουλί,
 κύριε Νίκο; Θὰ σὰς τὸ χτυπήσω διάνα...
 — ΕΚΕΙΝΟΣ. Ὅχι δά!... Διάνα τὸ χτυ-
 πᾶω ἐγώ...

(Συνενόησις διὰ τὴν μετακόμισιν)
 — Βέβαια, ἀγάπη μου. Μόλις πᾶμε στὰς Ἀθή-
 νας θὰ ἐνοικιάσω ἐγὼ τὸ σπίτι σας.
 — Καὶ ποῖο πάτωμα προτιμᾶτε;
 — Μὰ νὰ σὰς ᾔνω τὴν ἀλήθεια, τὸ μεσαῖο ν.
 — Εὐχαρίστως! Τὴν νύκτα μπορεῖτε νὰ μπαίνετε
 καὶ ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα.

ΦΛΕΡΤ ΘΕΑΤΡΑΙ

Αυγούστου 22-29

ΦΑΛΗΡΟΥ. Τέλος πάντων το θέατρον αυτό εξακολουθεί ακόμη τὰς παραστάσεις, ἢ πρῖμα τὰς ἀντιστάσεις καὶ ἢ κορίστες τὰς...στάσεις, χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς...καταστάσεις τὰς ἐν δ ι α φ ε ρ ο ὄ σ α ς εἰς ἅς μετ' ἀλλήλους... θὰ εἰσεθῶν. Ἀκριβῶς δὲ δι' αὐτὸ, καὶ πρὸς πλήρη γελοιοποίησιν τοῦ θεάτρον, παίζουν τὴν Κυριακὴν τὸν «Ρυολέττον».

Ὁ τί θάνατος, τί φοίτη
Καὶ τὸ ξῆδι μὲ τὸ μπρῖμα
Ἐσκόλασε τὸ Φάληρον
Ἐτοί ἢ κορίστες λένε
Ἐχάσανε τὸ τάλληρον
Κι' ἄπ' τὸ κακὸ τους κλαίνε.

Μπούμι! Ἐτελείωσε τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου. Πάει καὶ ἡ κ. Μπουῦνεο, πάει κι' ἡ Πρίμα. Πάει κι' ἡ Κορίτση ποῦχε ἄντρα σεβαστὸ Καὶ κῦτταζε ἀπὸ κάτου τὸ ἥλιο τοῦ κεράτου.

Καὶ ὡς ἀποχωρευομένη παραστάσει καὶ πρὸς παραγωγήσαν παντός ἀγαπητικοῦ, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πρὸς χαρακτηρισμὸν παντός Ἀθηναίου, παίζουν διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν «Zä--Zä,» γὰ νὰ μᾶς δείξουν τὴν εἴμαστέ.

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ.— Ἀλλ! Σταθῆτε! Νὰ ὁ κ. Χρηστομάνος, αὐτὸς ὁ μεγάλος διδάσκαλος τῆς τέχνης καὶ τοῦ καλοῦ, νὰ καὶ ἡ «Νέα Σκηνή», τὸ εἴμορφο, τὸ κομψό, τὸ γλυκύτατο θέατρο τῆς Ὀμοιοίας. Τὴν ἐδμορφοί, τί χάρη, τί μελέτη. Τὸ «Κἄτι ἕξω» τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν χαλῆ κόσμον, ἀπόδειξις οὖν πολλὰ ἤξερε ποῦ τὸ μετέφρασε ὁ κ. Μάρκελλος, ὁ γλυκὸς Σπυράκης. Ἦ κ. Παρασκευοπούλου χωρὶς νὰ ἦνε εἰς τὸν ὄλον τῆς βεβαίως, ἀσκήτῃ καλή. Ἄλλ' ἐκεῖνη ἡ ὀλοία εἶνε τελεία, ἀξιοθαύμαστος, αἰθερία εἶνε τὴν Τρίτην ἢ «Παριζιάννα—Κυβέλη». Οἱ «Ἄνδ Κορυφῆ», κορυφὸ πάντοτε καὶ ὁ κ. Σάββας πάντοτε θανμάσιος. Τὴν Τετάρτην ὁ «Κύριος Προσωπάρχης» ἰδὼν τὴν ἔλεεινότητα τῶν δύο αὐτῶν κορυφῶν ἐρχεται μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ τοὺς παύσῃ. Ὁ κ. Λέων ὡς «Προσωπάρχης» θανμάσιος. Εἰς τὴν παραστάσει παρίστατο καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διαρκῶς χειροκροτῶν τὴν θανμασίαν αὐτοῦ. Ὁ «Προσωπάρχης» εἶνε ἕξωχος καθ' ἣν σιγήμῃν ἀποτείνεται πρὸς τὸν γραμματεῖα του:

— Γραμματεῦ, δόσε μου τὴν ἐφημερίδα...
— Τῆς Κυβερνήσεως κ. Προσωπάρχα;
— Ὁχι. Θέλω... τὸ «Φλέρτ» τοῦ Πετεινοῦ.
Τὸ θέατρον οἰεῖται ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διαβιβάζει διὰ τοῦ κ. Μαρκελλίου τὰ πρὸς τὸν κ. Λέοντα συγχαρητήρια του.
Ἦ σκηνὴ καθ' ἣν περιβάται νὰ φιλήσῃ τὴν κ. Παραγιάννην καὶ ἴης κάθηται ἐπάνω στὰ ἤλεκτρικὰ κουνδούνα αἶψα ὁμοῦ κτυποῦν, ἀορετά... π ρ ο κ τ ὀ κ τ υ π ο ς.
Ἦ κοινιάδα τοῦ κ. Δαμπερετὸν θανμασίαν, λαμβανόμενον

ὄπ' ὄψιν πάντοτε, οὗ ἔχει καὶ ἄλλας ἀσχολίας εἰς τὴν... φ ι λ ο ξ ε ν ι α ν-ε;—ἀναγομένης. Ὁ κ. Χρηστομάνος διὰ τὴν εὐχαριστήσιν, ἐπιτρέπει καὶ παίζουν τὴν Πέμπτην οἱ «Ἐρωτευμένοι» ἕρον ἐπιχειροῦνται μὲ τὰς ὡς ἄνω ἀσχολίας.

Οἱ «Ἐρωτευμένοι» ἐπαίχθησαν ἀορετά καλὰ μὲ τὸν θανμάσιον κ. Σάββαν, καίτοι ὁ ὑποβολεὺς ἐκεῖνο τὸ βράδν ἦτο τελείος ἄριστος καὶ μὲ πολλὰς χειρονομίας. Ὁ κ. Χρηστομάνης διὰ τὰ τοῦ καταπράνῃν τὰ νεῦρα τὸν καταβροῖχει ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς ἐπίμετρον ἕρχονται νὰ τὸν δείξουν τὴν Παρασκευὴν οἱ «Σόζοι» τῆς Λεοντίνης, μὲ ἐδμορφοῦ τῆς κυρίας Μρούα. Ὁ,τι καὶ νὰ γράφῃ κανεὶς, οὗ,τι καὶ νὰ πῆ διὰ τὴν μεγάλην καλλιτέχνητα, θὰ εἶνε πολὺ μικρὸν.

Πρὸς χαστονίων καὶ σκαμπιλίων τοῦ ἀποχωρήσαντος ἠθοποιῦ δὲν γράφομεν τίποτε. Κουτσούριον γὰρ «Ἐρωτευμένοι».

ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.— Ἐδῶ μορὲ μάτια μου, ὁ ταμίνας κ. Τεμπέλης ἀπό τινας ἤρξατο νὰ μὴ αἰσθάνεται καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν του τὸ ταμειῖον. Κι' ἔτσι προκαλοῦνται καὶ ἀστειῖα διαταγαὶ τοῦ κ. Παντοπούλου, ποῦ μᾶς κάθουν νὰ στᾶμε στὰ γέλια, χωρὶς καὶ νὰ μᾶς μέλλει βέβαια, ἀφοῦ φρουρὰ τὴν Κυριακὴν τὴν «Κυρίαν δὲν τὴν μέλλει». Ἀρχίζει κι' αὐτὸ τὸ θέατρον νὰ μεταβάλλεται εἰς κίβωτον τοῦ Νῶε καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, γι' αὐτὸ τὴν ἐκκαθάρισιν του ἀναλαμβάνουν τὴν Δευτέραν οἱ τρεῖς υἱοὶ του «Σήμ-Χάμ-Ἰάφεθ», καὶ φτύσ' τὸ κόρφο σου. Τὴν Τρίτην ὁμοῦ ἢ «Κλεοπάτρα» λυσιπᾶ μὲ τοὺς ἐρωτὰς τῆς, τὴν θεραπείαν ὁμοῦ καταλήγουσ' τὴν Τετάρτην ὁ Ζακνθιανὸς παππᾶς, ὁ... «Μανασάρος», χωρὶς κι' αὐτὸς ὁ καιρομοίρας νὰ προβλέψῃ τὰ «Ἀπολόγια» τοῦ Διακονίου ποῦ ἐπαίχθησαν τὴν Πέμπτην.

Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἢ «Παραμίνα», τὸ παρόκαμε τὴν Παρασκευὴν κ. Ταβουλάρης ἀπεφασίσει νὰ τῆς φάει τὸ μάτι τὸ Σάββατον μὲ τὸν «Ὁθέλλων».

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.— Εἰς τῆς Νεαπόλεως ὁμοῦ τὸχρον ὀξεῖ βαρεῖα μὲ τὰς «Ἀπολαύσεις» τῶν περιτοίησεων τοῦ θεατροῦ καὶ Προῦτον. Μιά κυρία τοῦ θιάσου ὁμοῦ βαρυνθεῖσα τὸν συζυγιῶν ζυγόν, σ' ε λ λ ε ι ω κ αὶ ζητεῖ τὴν Δευτέραν τὸ «Διαζόγιον», ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τῆς δίδουν τὴν Τρίτην ἕνα καλὸ «Νεῦρο-κ α β β α λ ῖ κ ε ν μ α ν», κι' ἔτσι καταλαμβάνει τὴν Τετάρτην «Τὶ εἶνε ὁ Κόσμος» καὶ κάθηται σὺν ἀγῆ τῆς τὴν Πέμπτην χωρὶς «Τιμὴν». Νὰ τέλος πάντων μὲ σωστὴν πράξι. Τὴν Πέμπτην παίζουν τὴν «Τιμὴν» πρὸς ὄφελος τοῦ ἀληθινῶν τιμημένου ἠθοποιῦ, τοῦ κ. Ἀθ. Μαροῦκου. Γλυκὸς, ὅπως πάντοτε εἶνε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Μαροῦκος, ἀποσιπᾶ πάντοτε τὴν ἀγάπῃν τοῦ κόσμου, ἴης ἐκσιπᾶ εἰς χειροκροτήματα ἀκράτητα. Τὸ «Φλέρτ» καὲν ἀπὸ τὴν ὑποστήριξιν (;!) τοῦ κ. Παπαϊωάννου, δὲν ἐτόλμησε νὰ τοῦ φανῇ καθόλου χροῖσιμον.

Τὴν Παρασκευὴν παίζεται μὲ παρῶδία, μὲ κοροῖδια, «Οἱ Ἰππῶται τῆς Ὀμίλης». Φτώχεια εἰς τὴν σκηνὴν σπανία, οὔτε ἐνδυμασίαι ἠθοποιῶν εἴτε τίποτε. Καὶ αὐτὸς ὁ ἐλλογιμένος Ζάκ-Σελὰρ ἀστειῖος, ἀστειότερος καὶ ἀπὸ τὸν κ. Βουδ.

Ἀῶρον ὁμοῦ ὁ κ. Σαγιῶρ, ὁ καλὸς Κοστάκης, ὁ καλὸς ἠθοποιὸς ἔχει τὴν ἐδμορφοῦ τῆς του. Θὰ γεννήσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ «Ἐπερφορτικὸ Παιδί». Βυζὶ θὰ τοῦ δώσῃ ἢ γνωστὴ Φραντζόλα, ἀφοῦ τῆς περισεύῃ τόσοον, ἀν ἐπιτρέπῃ ἐννοεῖται ὁ ἰδιοκτήτης τῆς, ὁ ἰσχνότατος, ὁ καλὸτατος κ. Γρ. «Ε. : Εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον θὰ παρελάσῃ κι' αὐτὴ ἡ θεατρικὴ ἱστορία. «Ε, Φραντζόλα;

ἌΘΗΝΑΙΟΝ. Ὁ «Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου» τὴν Κυριακὴν κάμνει «Τόπο σῆς γυναικῆς» τὴν Δευτέραν μὲ τὸ πα-

ΑΡΧΑΙΑ ΚΕΡΑΤΟΜΑΤΑ ΑΜΛΕΤΟΣ...

(Μεγαλοπρεπὴς αἴθουσα ἐν τοῖς Ἀνακτόροις). Ὁ Βασιλεὺς, ἢ Βασίλισσα, Ἀδελφοὶ καὶ εἶτα Ἀμλέτος).

Βασιλεὺς. Ἄν καὶ ἡ μνήμη τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ, τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν Ἀμλέτου, ζωνρὰ διατελῆ, ἐν τούτοις ἐκρίναμεν καλὸν τὴν ὠμφν μας (ἀφοῦ ἀκόμη τρώγεται) (κατὰ πῶς λέν μισότριβη) εἰς γάμον νὰ ζητήσωμεν καὶ μὲ τὴν πρώην ἀδελφὴν ἡμῶν (ἐν τσιμπο σίοις) νὰ θρηνήσωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν στέρρσιν...

Ἀμλέτος. Εἰσερχεται πηδῶν. Ἰπτεὺν κάλαμον, ὃν κτυπᾷ διὰ τοῦ παρὰ τὴν ὄψιν ἀνηρημένου καλαμίνοῦ ξίφους.

Βασιλεὺς. Ἰδοὺ παρήρων ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς Κκι' ἀνεψιὸς Ἀμλέτος. Εἶνε δυστυχῆς.

Ἀμλέτος. Πῶς εἶπατε, εἶμαι δυστυχῆς; Καλὸς ὁ θεὸς! Νὰ μὲ λυπᾶται τόσῳ! Δηλαδὴ αὐτὸς αἰσθάνεται καὶ στέπτεται ἀνάποδα.

Δὲν ἔτuche, μπαρμπούλη σου, ν' ἀκούσης: «Μὴ κλαῖς τὸν καβαλλάρη, γιὰ κρέμοντζι ντὰ πόδια του»;

Βασιλεὺς. Τὸ ἤκουσα κι' εἶν' ἀληθές. Μὰ τὰ δικὰ σου βλέπω πῶς δὲν κρέμονται.

Ἀμλέτος (σοβαρῶς). Νὰ μάθης πρέπει, θεῖε καὶ παπάκη μου, ὅτι πολλῶν λογίων καβάλλης γίνονται. Ἐὰν σὲ καβαλλήσω καὶ πάω νὰ σὲ ποτίσω... Ἐὰν καβαλλικεύω Συγχρόνως καὶ πεζεύω... Καὶ ἄλλη μιὰ... εἶπέ την... Μαμά, ἐξήγησέ την

Ὁ πρῶτος καὶ ὁ τρίτος ἱπτεὺς σχετίζονται. Ὁ πρῶτος δυναμώνει, ὁ δὲ ἀδυνατίζει. Ἀπὸ κλωτσιῆς κι' οἱ δύο κατακρημνίζονται. Καὶ μόνον ἡ δικὴ μου καβάλλα δὲν κοστίζει.

(Ἄδει περιτρέχων τὴν σκηνὴν). Καβάλλα πάω στὴν ἐκκλησιά, καβάλλα προσκυνάω. Καβάλλα παίρνωτὸ ψωμὶ ἀπὸ τῆς θειᾶς τὸ χερί. Βασίλισσα.

Ἄλλοιμονον δὲν βρίσκειται, στὴ Ροῦμελν βοτάνι κι' ἕνας γιατρὸς ἐκασικὸς τὴν τρέλλα του νὰ γιάνη;!

Ἀμλέτος (ὡσεὶ μονολογῶν). Ἐντὸς μνήης καὶ μόνου. — Φρικωδέστατον! Ἀδυναμία τὸ σὺν ὄνομα γυνή!

Μέσα σὲ τόσῳ λίγο χρόνον λύσσιαζες. Γιά νὰ ξεγάσης ἕναν ἀφεντάθ:ωπο Γιά ἕνα πατεντάτο βαγαπόνταρο Ὀρχῆθης ψαροζοῦμι!... Ὡ τῆς χαμερποῦς σπουδῆς τοῦ ἐπιβῆσαι λέγουσ' ἕδωλοῦ... Ἐγὼ εἶμαι κεῖνο τὸ πουλι τοῦ γι' ἔμοιρο τὸ κλαῖνε Κι' ὅπου κι' ἀν' πῶ τὸν πόνον μου «Ἄς τα χατζῆ» μοῦ λένε.

ράστημα τοῦ «Φλέρτ». Πάλιν ὁμοῦ τὰ συνειθισμένα. Καὶ οἱ «Μυλωνάδες» τὴν Τρίτην ἕρχονται μαζί μὲ τὸν κ. Καζούρη. Ὁ Κοικουλάς ὁμοῦ, αὐτὸς ὁ ἕξοπτος, ὁ σπιρόζος, ὁ μπυλλάντες κομικὸς, αὐτὸ τὸ μελετημένο παιδί τοὺς δειχνεῖ ἀπὸ μακροῦ ἕνα μακρὸν καὶ τοὺς... τὸ κουνάει. Μαθημένοι οἱ «Μυλωνάδες» ἀπὸ τέτοια, καταλαβαίνουν ὅτι εἶνε ἢ «Ὀδῶ τοῦ Διαβόλου» τὴν Τετάρτην καὶ ἔτσι τὸ βάζουν στὰ πόδια καὶ πᾶν νὰ βροῦν τὸν «Ἀγαπητὸν» τῆς Βόσκοπούλας τὴν Πέμπτην. Ἦ κυρία Θεοδώρου, ἢ ἴδια πάντοτε, ἐνθ' ἢ κυρία Κοικουλάς μεγάλη, πολὺ μεγάλη. Τὸ ζεῦγος Μαροῦ καροτιωμένο πάντοτε, μὲ χαρὰ.

Ἀνὰ τὰ ἐθρισκονται ὁμοῦ οἱ ἠθοποιοὶ εἰς ὄλον γύφτικον, παίζουν τὴν Παρασκευὴν τὸν «Ἀρχισιδηρορῆγιν», ὅσοις μὲ ὄλον τὸν ἀέρα ἐκεῖνο τὸ βράδν κατώρησε νὰ ἐπαναφῆρη τὴν «Ψυχοκώρη» τὸ Σάββατον.

ΑΛΑΜΠΡΑ. Τ' εἶχεις Γιάννη—τ' εἶχα πάντα, καὶ ἢ «Γκόλφου» στὴν Ἀλάμπρα. Παρατηρεῖται ὁμοῦ τὴν Δευτέραν μία ἀγρία τάσις τῆς «Ἐσμέης», ἢ ὀλοία καὶ σῶνει θέλει κατὰ τὴν ἀπάνω στὴν «Γκόλφου» καὶ ἔτσι νὰ γεινη... χεσμέ. Μία... δύο... τρεῖς... καὶ τσοὺπ παίρνει φόρα κι' ἔτσι τὰ πράγματα γίνονται τὴν Τρίτην «Μαλλιά-Κουβάρια». Ὁ κ. Βεντούρας τοὺς παρακαλεῖ νὰ ἡσυχάσουν, μὰ τίποτε. Συναγροεῖ καὶ αὐτὴ ἢ γλυκεῖα κοπέλλα, ἢ κυρία Σεργίου, μὰ τίποτε. Καὶ ἔτσι τὴν Τετάρτην αἱ «Ἄνω Ὁσφαναί» κλαῖουν καὶ δδύρονα καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ ξεκολλήσουν ἀπὸ τὸ θέατρον, διὰ τοῦτο ὁ κ. Λοράνδος παρακαλεῖ καὶ παίζουν καὶ πάλιν τὴν Πέμπτην.

Κατόπιν τόσων διπλωματικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ παρακλήσεων τοῦ Πητροῦ τῆς Ἀλάμπρας, ἀποφασίζει καὶ ἐπισκέπτεται τὸ θέατρον ὁ ἀξιότιμος «Κύριος Λὲ Γερβαί» πρῶην ἀγαπητικὸς. Ὁ «Ἄμιος» τῆς Ἐνετίας ὁμοῦ συμμαχῆσας μὲ τὸν φίλιτον κ. Μουστάκαν ἐρχεται τὸ Σάββατον νὰ τιμωρῆσῃ τὸν ἀδελφὸν ἀδέξαρον.

ΤΣΟΧΑ. Νὰ τέλος πάντων ποῦ καὶ ὁ κ. Τσόχας, ὁ καλὸς Κοστάκης-μοῦρα στὰ τελευταῖα, μᾶς ἔφερε καὶ μελόδραμα. Ἦρχισαν χθὲς μὲ τὸ «Τροβατόρε». Ἦ σχετικὴ κοροῖδια εἰς τὸ προσεχές.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐδῶ οἱ ἄνηρωποι εἶνε «Ἀρηταί» τὴν Κυριακὴν, ἀλλὰ ὁ «Ἀμλέτος» τὴν Τετάρτην τοὺς σπάει τὰ μοῦτρα καὶ ἔτσι γάνουν Τρίτη καὶ Τετράδη καὶ τὴν... «Τύχη» τῆς Μαροῦδας τὴν Πέμπτην.

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ ΣΕ ΜΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑ

Τὴν γαστέρα σου πολὺ φουσκωμένη Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὄρω Ἄγρωθ' καὶ ἐγὼ τί συμβαίνει Τί νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ κακὸ;

Ἦ ἀρρώστια σου εἶναι μεγάλη Εἶν' ἀσθένεια φίλη ἀπὸ κείνης Ποῦ χροιάζονται... περίοδο μεγάλη Ἦγον ἐννεά... ὀλόκληρους μῆνες

Μοσχουάγκας

(Κηρυσσιώτικο)

— Βεβαίως είμαι ευχαριστημένη από τα μουσικά σας μαθήματα, μόν σέρ.... Έχετε τάλαντον πολὺ μουσικόν....

— Ω, ναι, μαζίλ. Πολὺ μουσικόν, πολὺ μουσικόν....

(Φαληρικόν)

— ΕΚΕΙΝΗ. Πά... πά.... κύριε Κάρολε... Δέν μπορῶ νὰ περιπατήσω... Ἡ θάλασσα εἶνε γεμάτη βότσαλα....

— ΕΚΕΙΝΟΣ. Φυσικὰ δεσποινίς!... Σεῖς δέν εἰσθε πλασμένη νὰ περιπατήτε, ἀλλὰ νὰ κάθεσθε στά... βότσαλα....

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΥΡΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Εκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

6 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 6

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ :

ΥΑΚΙΝΘΟΣ

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ

ΣΑΡΑΝΤΑ ΠΑΡΟΣ

ΣΤΡΑΒΟΣΥΔΟ

ΜΟΣΧΟΜΑΓΚΑΣ

ΓΕΙΑ-ΧΑΡΑΣ

ΣΗΖΑΡ

Α. ΤΕΛΗΣ

ΕΠΙΘΟΧΙΑΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ :

ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Γης ἑβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ=Διηγήματα.
ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ=Ἐπιγράμματα.
ΝΙΚΜΑΝ=Κωμωδία.
ΔΟΝ ΖΟΓ'ΑΝ=Φλέρτ-Ρεπορτάζ.
ΚΟΥΝΟΥΠΙ=Φλέρτ-Θεατρὰ.
ΚΛΟΟΥΝ=Θεατρικὰ Ἐπιγράμματα.
ΖΑΝ ΚΙ-ΡΙ=Ποιήματα.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Εἰκόνων Λεζάντ.
ΣΑΡΑΝΤΑ ΠΗΧΟΣ=Εἰκόνες.
ΚΑΡΑΝΤΑΣ=Εἰκόνες.
ΔΙΕΖΟΛΑ ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ=Ἀλληλογραφία.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ : Ο ΣΚΥΛΛΟΣ ΓΚΡΑΦ - ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ - ΚΟΚΚΟΡΑΚΙ - ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐτηδία Δραχ. 6 - Ἐξάμηνος Δραχ. 3.50 - Ἐξωτερικὸν Ἐτηδία Φρ. χρ. 7

Βασιλεύς.

Τοὺς λόγους του, φιλότατη μου, τοὺς ὑποβάλλει τρέλλα.

Ἀμλέτος.

Εἰς τὸ μυκλὸ νὰ μετορθῆς μὲ μὲ ἄν θέλῃς ἔλα.

Καὶ μάθε θεῖτε, βασιλεῦ, πᾶτερ, ἡ ὅτι ἄλλο,

Πῶς εἰς τὸ μέτρομα θὰ βῆγῃ ἐκεῖνο πρὸ μεγάλο,

ὅπου θαρρεῖς χαμένο.

Ἄν μοιάζωσι οἱ τρελλοὶ μ' ἐμέ, γί' αὐτὸ δὲν ἐπιμένω.

Ἐκεῖνο ποῦ γνωρίζω,

Εἶν' πῶς δὲν μοιάζουσι μὲ σέ οἱ γνωστικοί.

Βασίλισσα.

Ἄκουσε, τέκνον προσφιλές, ἀγαπητὲ Ἀμλέτε,

Τὴν πένθημον ἐσθῆτά σου ἀπόβαλε...

Ἀμλέτος.

Τί λέτε ;

Βασίλισσα.

Αὐτὰ τὰ μαῦρα ποῦ φορεῖς...

Ἀμλέτος (ἄδων).

Ἐγὼ θὰ σοῦ τὰ βγάλω

νὰ σοῦ φορέσω κόκκινα καὶ ὕστερα νὰ σέ πάρω.

Αὐτὸ εἰς τὴν παρηγορίαν σου ἔλεγεσθε ὁ θεὸς μου.

Κ' ἐτέρησε τὸν λόγον σου.

Βασίλισσα.

Ἀπόκρισιν κάν δός μου.

Ἀμλέτος.

Εἰς τὴν μαμὰ του ὁ τρελλὸς προθύμως ὑποκύπτει.

Βασίλισσα.

Τὸν θάνατον τοῦ σοῦ πατρὸς, ὁ γάμος μου καλύπτει.

Κ' ἡ λύπη αὐτὴ στὴν ἡδονὴν τὴν θέσιν της χαρίζει.

Τὸ πᾶν λαμπρύνει ἡ χαρὰ, μόνον αὐτὴν σκοτίζει

τὸ μελανόν σου ἔνδυμα.

Ἀμλέτος.

Μαμάκα μου, γιὰ σένα

Τοῦ χάρου ἡ πίκρα ἐγλύκανε στοῦ γάμου τὴ γλυκάδα.

Μὰ ὁ γάμος σου, μαμάκα μου, δὲν γλύκανε καὶ μένα.

Γιατὶ ἔχει ὁ γάμος πρᾶγματα ποῦ σ' ἄλλον δὲν ἀφίνει,

Ἐπὶ τῶν ἡ μάννα, καθὼς λέν, καὶ τοῦ παιδιοῦ δὲν δίνει.

I. ΔΕΛΗΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Αλληλογραφία τοῦ «ΦΛΕΡΤ»

— ΑΘΗΝΑΙ

= Εὐχαρίστως φίλτατε κ. Νικολάου. Εἰς τὸ προσεχὲς ἀναμφιδόλως.

= Ἄναχωρεῖς εἰς Ἀγγλίαν λοιπὸν ἀγαπημένε **Ἐλπιδοφόρε**. Στὸ καλὸ, στὸ καλὸ ἀγαπημένον παιδί. Στὸ καλὸ. Τὸ «Φλέρτ» εἰς μυθίων σοὶ εὐχεται κατευθύνει. Σὲ δύο χρόνια λοιπὸν στὸ Δονδίνον ἕξοχος μηχανικός. Τί εὐτυχίη! Γιὰ συλλογίσου. Μελέτησε, μελέτησε ἀγαπημένε φίλε νὰ τελειώσης γρήγορα. Ἴσως τὸν χεῖμῶνα πάρεῖ καὶ ὁ Πετεινός μας τὸ δίπλωμα τῆς Νομικῆς - ἄν καὶ πρὸ δύο χρόνων ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχε πάρεῖ - καὶ ὅταν ἐπανέλθῃς ἀπὸ τὸ Δονδίνον, μηχανικός σύ, νομικός αὐτός, ἴσως σκαρώσετε κανένα νομικο-μηχανουργεῖον ὑπὲρ γονιμοποίησεως τῶν... θηλέων. Τὰ φίλιά μας λοιπὸν, τὰ φίλιὰ ὄλων μας, φίλε ἀγαπημένε.

= Πολὺ εὐχαρίστως φίλτατε **Γεῖτων**. Βλέπετε λοιπὸν τί ἐτοιμάζει τὸ «Φλέρτ»; Μεταρρυθμίσεις... ἀγρίας. Εἴκοσι σελίδας, δώδεκα χρώματα, ἕξοχον σύνταξιν, βιβλιοδότησιν, κατὶ ὅραϊον, κατὶ ἕξοχον.

= Πολὺ εὐχαρίστως **Περιοδεύουσα Ἀνεμοζόλν**. Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ τὰ ἴδῃτε ὅλα.

= Πολὺ, πολὺ σπυρτόζο τὸ αἰνιγμὰ σας **Ρόπαλον**. Πολὺ σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ βεβαιώθητε ὅτι θὰ δημοσιευθῇ.

— ΒΕΡΒΑΙΕΥΣ

= Δὲν μὰς ἐστείλατε χρήματα δὲ τὴν δημοσιεύσιν ἐκείνην, κ. **Σπανόπουλε**. Ἀπατᾶσθε, καὶ ἀποροῦμεν πῶς ἀπατᾶσθε τόσον εὐκόλως. Οὐχ ἤττον πρὸς λῆξιν πάσης συζητήσεως, σὰς βεβαιούμεεν ὅτι τοιαῦτα δημοσιεύσεις ἐκφεύγουσι τοῦ εἶδους καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ «Φλέρτ», καὶ ἐπομένως δὲν δημοσιεύονται.

= Καλῶς μοῦ ὄρισες λοιπὸν **Μοσχομάγκ** γλυκύτατε. Φαντάζομαι, τί ἕξοχα ποῦ θὰ ἐπέρασε εἰς τὸ ταξίδι. Εἶσαι θαυμάσιον παιδί, καὶ τὸ «Φλέρτ» θεωρεῖ αὐτὸ ὑπερήφανον ὅταν ἔχῃ τοιοῦτους φίλους.

= Εὐχαρίστως κ. **Ἀνθοδεσμάκη**. Ἀναμφιδόλως εἰς τὸ προσεχὲς.

= Καὶ διατὶ ὄχι, κ. **Κουσαλίδης**; Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ τὰ ἴδῃτε ὅλα.

= Ἐπίσης καὶ τὰ ἰδικά σου, **Πικουίλε Ἀλλιάγα**. Τί ἄλλα νεώτερα; Πολὺν καιρὸν ἔχεις νὰ μὰς γράψῃς.

= Εὐχαρίστως, **Μυλὸρδε**. Εἰς τὸ προσεχὲς ὅλα.

= Μάλιστα, κ. **Νικολάου**. Θὰ γείνη τὸ χατήρι σας.

— ΠΑΡΧΙΑΙ

= Διατὶ νὰ μὰς εὐχαριστήτετε γλυκεῖα **Jeune Fille** (Πάτρας). Σεῖς εἰσθε τόσον καλὴ, τόσον εὐγενὴς, τόσον τοῦ κόσμου. Πόσον μὰς ἔχετε κατασκλάβωσθ μετὴν εὐγένειάν σας καὶ μὲ τὴν τῶσιν

καλωσύνην σας. Διατὶ λοιπὸν δὲν μὰς ἐστείλατε διὰ τὸ «Πετχτό»; Ἄναμινομεν ἀναπομύτως. Ὁ Πετεινός μου πολλὸ θὰ χαρῆ ἂν τοῦ σταίλετε. Ἡ *Folies Bergeres* λοιπὸν ἀμετάπειστος; Ἄχ ἡ κακὴ! Ἐστὶ λοιπὸν λητμονεῖ, ἔ; Μὰ σεῖς διατὶ δὲν τὴν πείθετε; Μὰ οὔτε σεῖς δὲν μ' ἀγαπᾶτε;

= Μάλιστα **Βόμπρε** φίλτατε (Ἄογος). Θὰ δημοσιευθῶν.

= Μείνατε ἤτυχοι κ. **Ἀστ** (Χαλκίδα). Ἡ ἐχευόμενα εἶνε τὸ πρῶτιστον δι' ἐμὲ σύλλογον ὅπως τὸ «Φλέρτ». Ἦτο δυνατόν ἀποῦ εὐρήκατε φιλοξενίαν εἰς τὰς στήλας μας; Ἦτυ, ἀσπαστε λοιπὸν, ἀλλὰ μὴ λησμονήτε ὅτι ὀφείλετε κυριολεκτικῶς νὰ χαλάτε αὐτοῦ τὸν κόσμον διὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ «Φλέρτ»; Τ'ἀκούτε;

= Εὐχαρίστως δεσποῖνις... **Κόφα**! (Ἀνδρίτσιαν). Ἄναμινομεν τὴν συνδρομήν.

= Ἐχεῖ καλῶς **Διδάκτα Κορτάκηδων** (Λάρισσαν). Θὰ δημοσιευθῶν.

= Εὐχαρίστως **Ζουλαχμάκη** (Ἄσταν). Νὶ στέλλετε τακτικᾶ. Ἡμεῖς εὐχαρίστως θὰ τὰ δημοσιεύομεν μετὴν συμφωνίαν ὅμως νὰ ἐργάζεσθε ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ κυκλοφορίας μας.

= Ναι, ναι κ. **Κουτσινάκη** (Δρακίαν Βόλου). Ἐχετε διέκαιον. Ἀλλὰ καμμίαν ἐνέργειαν δὲν ἐκάματε μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς εὐρυτέρας διαδόσεως τοῦ φύλλου μας. Μήπως ἐγὼ ἄδικον;

= Διὰ τὴν θαυμασίαν κάρτ-ποστὰλ μίλιμερσι **Εὐάλε Πίνε** γλυκύτατε (Χαλκίδα).

= Μὰ εἶσαι θαυμάσιος **Βυρδέρα** (Λαμίαν). Ἐκείνη σου ἡ κάρτ-ποστὰλ εἶνε θαυμάσια. Ὁ κ. Πετεινός σας παρακαλεῖ νὰ δεχθῆτε τὰ; εὐχαρίστια, του. — Ἐκεῖνα βεβαίως θὰ δημοσιευθῶν.

= Εὐχαρίστως **Ρόπαλον**. Εὐρέστατα ὅλα. Θὰ τὰ ἴδῃς δημοσιευόμενα.

= Καμμίαν ἀντίρρησην, καμμίαν ἀπολύτως δὲν θὰ εἶχομεν διὰ νὰ σα, τὸ εἶπωμεν ὑπαξιώματικῶς κ. **Ζγ.** (Χαλκίδα). Φανταζόμεθα ὅτι θὰ εἴσθε κανένα καλὸ παιδί βίβλια, τὸ ὅποιο ἐπιτερίχθῃ μ' ἴλο του τὸ δικήν, ἀλλὰ ἡ τελευταία φράσις τῆς ἐπιστολῆς σας, αὐτὴ αὐτὴ δὲν μὰς ἐπιτρέπει. Ἐνωστετε;

= Δοῦτον **Βολφφραμ** γλυκύτατε (Σύρον). Τί νεώτερα; Εἶσαι πολὺ καλός, πολὺ εὐγενὴς καὶ δὲν δύναιται εἶη καὶ πάλιν τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας νὰ σοῦ ἐκφράσω. Ἐκεῖνα βεβαίως εἰς τὸ προσεχὲς.

= Μάλιστα, **Τρυποφράκτη** γλυκύτατε (Βόλον). Τί κάμνεις λοιπὸν καλὸ μὲ παιδί; Διατὶ δὲν μὰς γράφεις τακτικᾶ;

= Νὰ γράψῃς καθαρώτερα **Μαδεραναγούλα** (Ἄρταν). Ἐκεῖνα βεβαίως εἰς τὸ προσεχὲς θὰ δημοσιευθῶν.

= Εὐχαρίστως **Στιδανούλν** ἐστὶνεαν **Σκατέργαρε** (Πύργον). Ἄναμινομεν.

= Θὰ γείνη τὸ χατήρι σας **Ἀόρατε** (Λαμίαν). Τί ἄλλα λοιπὸν;

= Εὐχαρίστως **Ἐνδιαφερόμενε** (Λαμίαν). Εἰς τὸ προσεχὲς.

— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Πόσον εἴσθε καλὸς γιὰ μὰς, πόσον εὐγενὴς, πόσον εὐεργετικός κ. **Νικλ. Κ** πολωνικοῦ δὲν δύναμαι νὰ σας τὸ ἀρνηθῶμεν. Ἄτυχῶς ἀπωλέσθη ἡ διεύθυνσις σας. Στείλατέ μὰς τὴν καὶ θὰ ὀητε μὲ τί εἶδους φίλου ἔχετε νὰ κάμετε.

= Ὅλοι ἐγελάσαμεν μὲ τὸ ὄραϊο ποιηματάκι σας, φίλτατε **Μάπ** (Μιτυλήνην). Γράφατέ μου καὶ εἶμαι ἔς τὰς διαταγὰς σας.

= Εἰς τὰς διαταγὰς σας κ. **Βογιατζῆ** (Ἄγ. Νικόλαον Κρήτης). Ὁρεβοῦρ, λοιπὸν τὴν προσεχῇ Κυριακὴν μὲ χίλια φίλιὰ.

ZOLA DE MONTAΛ

ALAN ΠΡΟΣΕΧΩΣ

— Οἱ ἔρωτες μίαν φιλανθρωπὸν κομμύσης. — Ὁ τραυματίας κ. **Νίκος**. — Ἀλλὰ διὰ φθορά — Ὁ Ρωσσογαπωνικός πόλεμος. — Σκα

νδαλώδη πρωτάκουστα. — Μυθιστόρημα ἕξοχον

ΠΕΙΡΑΪΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

(Κάθε ἑβδομάδα ἀπὸ ἑνα.)

Ἡ ὥρα εἶναι 7 μ. μ. καὶ αἱ ἠλιακὰ ἀκτίνες πιπτουσαι πληγίως ἐπὶ τῆς γαληνικῆς θαλάσσης ἀντανακλῶνται ὡς ἐν κρυσταλλίνῳ κατόπτρῳ. Ἐξακοσούθω βραδέως τὸν περίπτεόν μου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Φραεπτόου καὶ τέλος ἀποφασίζω νὰ κατέλω εἰς τὴν ἀπόκρινον ἐκείνην ἀκτὴν τῆς θαλάσσης, μὲ τοὺς γρανιτώδεις βράχους καὶ μὲ τὸν αἰώνιον ῥόθρον τῶν κυμάτων. Αἶφνης εἰς τὸ καίλωμα ἐνὸς βράχου βλέπω τὴν δεσποινίδα Στ. ἀληθῆ καλλονὴν, καθήμενὴν ἐπὶ τῶν γονάτων εἰσαστατῶς νέου. Οὗτος τὴν ὑπεβάσταζεν ἐκ τῆς ὁσφύς ἔλκων αὐτὴν ἡμέρα πρὸς ἑαυτόν. Ὁ κρότος τῶν βημάτων μου τοῦ; ἐτάραξε τὴν ἑρωτικὴν ἀρμονίαν τῶν, τὴν τόσον ζηλευτὴν, καὶ ὡς φρεθηθεῖσαι δουράδες ἤρχισαν νὰ φύγουν ἐνῶ συγχρόνως ἡ Στ. ἐκούμβωνε... τὸ πουκαμισάκι της.

Ἡθέλησα νὰ εἰσπαύω βαθύτερα τὴν... μύτην μου, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσα ἐκ τῆς ἐκπλήξεως. Ἀληλοκρατούμενοι ἐκ τῆς χειρὸς ἀνῆρχοντο τοὺς ἀποκρίνουσ βράχους. Κατὰ τὴν ἀνοδὸν τῶν ἡ δεσποινὶς Στ. ἀπεκάλυψε λευκὸν ἐπιφύριον, κνήμας, τονρευτάς, κεκαλυμμένας ἀπὸ δικρανεῖς μαύρας περικνημίδας, ἐνίοτε γόνατα κρινόχρσα. καὶ εἰς ζωηρότερας κινήσεις, μηρῶς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἴδω ἔχον ἐκπνεύσει πέταλα ῥόδων. Τὸ σκότος ἦδη ἤρχισε νὰ καλύπτῃ τὰ περίε 'καὶ ἐγὼ τότε μόνον κατώρθωσα νὰ συνέλθω, λησμονῶν ὄν σκοπὸν τοῦ περιπάτου μου.

Σήμερα λαμβάνω τὴν ἀντίθετον τῆς χθὲς ὁδόν. Λαμβάνω τὴν ἀκροθαλασσῖα τοῦ Πασσολιμανιοῦ. Διέρχομαι τὴν πλατείαν Ἀλεξάνδρας καὶ φθάνω τὴν 7 καὶ 45' μ. μ. εἰς τοῦ Κουμουνοδούρου. Ἐδῶ συναντῶ πλείστα λαθηταῖα ἰδίως ζαχαρέως καίτοι ἀπαγορεύεται ὑπὲρ τοῦ μονοπωλίου ἢ ἐξαγωγῆ της. Μεταξὺ τῶν περιπατητῶν διακρίνω τοὺς νεονόμους Μ.. Εἰς τὸν βραχίονα τοῦ συζύγου της σπνρίζεται ἡ νεύουμφις, μὲ τὴν λευκὴν φουστάν της καὶ τὸ ἐπίσης λευκὸν πουκαμισάκι, της τὸ ὅποσον ἐκάλυπε τὸ εὐκόλοπον στήθος της καὶ τὸν μακρὸν ὄχρον λαϊμό της. Διὰ τῆς μίαν χειρὸς ἐκράτει τὴν οὖρον τῆς φούστας της ἔχουσα τεταμμένους τοὺς δύο μεσοῖς δακτύλους. Καὶ ἐνῶ ὁ σύζυγος, δ'εὐδαίμων, χρίζει διότι ἔχει τοιαύτην σύζυγον, προκαλοῦσαν τὰ βλέμματα ὄλων καὶ βαδίζει ἀνυποπίτος κύριος τις ἐπωφελήθει τῆς ἀφρημάδας τοῦ συζύγου καὶ τῆς ἐρημίας τοῦ μέρους θέτει μετοξὺ τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τῆς κρατούσης τὴν φουστάν ἐπιστολήν, ἣν ἐκεῖνη ἐγκαίρως ἐκρυφεν ἐν τῷ θυλακίῳ της ἐνῶ ὁ νοὺς τοῦ δυστυχῶς συζύγου ἀρμένιζε... εἰς τὸν Κεράτιον κόλπον.

Ο ΜΟΣΧΟΜΑΓΚΑΣ

Τὸ «Φλέρτ» παρακαλεῖ θερμῶς τοὺς φίλους του, νὰ πᾶσιν πλείον αὐτὸ τὸ ἀνηλεὲς δάνειμα τοῦ φύλλου ἀναμεταξύ των. Ὅλοι γὰρ τὸ ἀγοράζον πρέπει, ὅσοι τοῦλάχιστον θέλοιν νὰ τὸ διαβάζον. Εἶναι ἐντροπιῇ ἑνα φύλλον ἔχον ὑπὲρ τὰς 200,000 τακτικῶδες ἀναγνώστας καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, νὰ πωλῆ μόνον ἐννεά χιλιάδας φύλλα Εἰνε ἐντροπιῇ.

Τὶ διάβολο! Μὰ παληοδεκάρα δι' ἑνα «Φλέρτ» νομιζομεν ὅτι εἶναι κατὶ τι πρωτάκουστον εἰς εὐθνηρίαν

(Επιθαλάμιον)

— Σάν σέ βλέπω στό κρεβάτι καθισμένη
 μου τρίζει κάθ' ἀπόκρυφο κομμι
 και τὸ χέρι μου ἀπλώνεται καυμένη,
 στό γλυκό σου τσίρι μπίρι μπί !...

Κι' όταν στέκης τὸ φιλάκι νά σοῦ δώσω
 ἢ ματιά μου γλυκοσβύνεται θαμπή
 κι' ἔτσι μούρχετα καυμένη, νά δαγκώσω
 τὸ γλυκό σου τσίρι μπίρι μπίρι μπί.

(Ἀπελπισία)

ΕΚΕΙΝΗ. Πρέπει νά μάθης τὸ λοιπὸν πὼς γρήγορα ἐγέρασες
 Καὶ τῆς ζωῆς τὸ στάδιο, μπουλουκό μου, πὼς πέρασες.
 Γιατί και τὸ ρολόγι σου σάν νάπαθε τὰ ἴδια
 Κι' ἐκόπηκαν και πέρασαν τὰ δύο τὸν τὰ βαρδία.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΠΑΡΧΙΑΙ

(Πάροι)

* * Δνίς Μ. Π. παύσε επί τέλους να φαινέσαι τόσο σκληρά εις τούς δυστυχείς λάτρεις σου Κ. Π. Α., Α. Κ. κλπ οι οποιοι κινδυνεύουν να τα χάσουν μ' αὐτὴν μάλιστα τὴν Ζεστὴν.

* * Κύριε Γ. Δ. Θά ἔκαμνες καλὰ νὰ μὴ πειράζης τοῦ λυμποῦ τὴν Δδα Π. Α. (ὁδὸς Υ.) διότι προτιμᾷ ἄλλον.

* * Ἐπίσης ὁ κ. Φ. Α. καλὰ θὰ ἔκαμνε νὰ μὴ πειράζῃ τὴν δίδα Α. Σ. (ὁδὸς ΜΖ.) διότι καθὼς βλέπει τὴν περιφρονεῖ.

* * Κυρία Σ. (ὁδὸς Αἰγίου ...) κατέστη πλέον γενική ὄμιλία με τοὺς πολλοὺς ἐραστὰς σου.

* * Κύριε Κ. Γ. μὴ χαλᾷ τὴν γειτονιὰ με τὴν κισάρρα διὰ τὴν Δδα Ε. Μ. διότι αὕτη προτιμᾷ υἶόν ἐμπόρου.

* * Κύριε Δ. Κ. ἢ δνίς Γ. (ὁδὸς Κορ.) δὲν σὲ θέλει διότι δὲν εἶσαι τόσω οἰκ.

* * Ἀπὸ τοὺς κ. κ. Α. Α. καὶ Χ. Β. περιμένομεν νὰ ἴδωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς φοβερᾶς συμμαχίας καὶ συστάσεως τοῦ ἔκαμνε διὰ τὰς μοδιστρούλας καὶ ὑπερεγρίας.

* * Ὁ κ. Ν. Β. ὅστις συγχάζει εἰς τι οἰνσπωλεῖον τῆς ὁδοῦ ΜΖ. νὰ μὴ χαλᾷ τὴν γειτονιὰ με τὴν κισάρρα τοῦ διὰ τὴν Δδα Σ, διότι ἔφαγε τὴν χηλόπηττα.

* * Δνίς Α. Θ., ἀδίκως κοπιᾷζεις διὰ τὸν κ. Δ. Κ. διότι δὲν σὲ θέλει.

* * Δνίς Σ. κοντεύεις νὰ ζετρελλᾷ τὸν ἀξιωματικὸν ὅστις τετράκις τοῦ μηνὸς ἐρχεται ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ σὲ ἰδῇ! Φαναῦ τέλος ὀλίγον ἐνδοτικῆ.

* * Ἡ δνίς Κ. Π. (ὁδὸς Ἀντ.) παρακαλεῖται νὰ μὴ περάζῃ τὸν κόσμον διότι θὰ τὰ μαρτυρήσωμεν ὅλα.

* * Κύριε Π. Β. νὰ μὴ συγχοπερνᾷς ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀγ. Ἀνδρέου, διότι θὰ λάβῃς κανὲν ψυχρὸν λουτρόν.

* * Σεις Κυρία... ποῦ πηγαίνετε καὶ κάμνετε λουτρὰ καθ' ἐκάστην εἰς τὴν μπανιέρα τῆς Σαρδέλας (Σάμην) σὲ παρακαλῶ πολὺ νὰ μὴ ἐξέρχεσαι ἔξω τῆς μπανιέρας μὴ τυχὸν καὶ τύχη δεύτερος καρχαρίας καὶ σὲ δαγκώσῃ.

* * Καὶ τᾶλλον τὸ σπουδαιότερον μὴ ἐλθῇ με μακροβῶτι κανεὶς τῶν ντελμκ τῆς Σάμης καὶ τότε εἰσαχθῆ καὶ ἐδῶ ἢ νέα μόλις Ὡς πρὸς τὸν πρῶτον καρχαριαν ἐγλυτώσατε ἀπὸ τὸν δημοδιδάσκων Χ.

* * Γομφότατε νεανία Κωνσταντίνε Σ. (Λαμίαν), τί θέλεις κοί μπερδεύεσαι με τὴν Ἀσπασίαν (ὁδὸς Π.) καὶ με τὴν Γατίαν τὴν μοδιστρούλα;

* * Βρὲ Δάσκαλε (Γαρδίκιον) εἶσαι ἀγαρμπος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις σου καὶ πρόσεξε, παιδί μου, νὰ μὴ σὲ καταφέρξουν.

* * Λοιπὸν φίλε Πανσανία (Βόλον) κάμνεθι θραυῖν λοιπὸν ἀπὸ τὸ παράθυρό σου.

* * Ἰδίως μ' ἐκείνην τὴν ὠραίαν κυρίαν Χ. ποῦ σὲ ἐλῖπει ἀπὸ τὸ μπαλκόνι κατέργαρε. (Στυλὶς)

* * Φίλε Α. Ζ. ἀκαταγώνιστος εἶσαι εἰς τὰς μετὰ τὸ ὠραίου φύλου σχέσεις σου.

* * Φίλε Δ. Κ. πῶς πηγαίνουν αἱ ἐρωτικάι σχέσεις μετὰ τῆς δεσποινίδος Α. Ο;?

* * Τέλος πάντων, φίλτατε Ν. Α., οὔτε στιγμὴν ἄνευ ἐταίρας δύνασαι νὰ μείνης.

* * Φιλτάτε Α. Π. ἔσο προσεκτικός, διότι ἐγένοντο καταφανεῖς αἱ ἐκ Λαμίας ἀποστελλόμεναι ἀνορθόμηνι παρὰ τῆς δεσποινίδος Μ.

* * Ἀξιότιμε κ. Α. Ε. ἔσο ὀλιγαρχῆς εἰς τὰ λόγια παρακαλῶ.

* * Κομφότατέ μου γυμνασιόπου Θεοδώρε Φ. (Αλιβέριον) Τί μανθάνω! ἔδωκε καὶ πῆρες με τὰς δεσποινίδας κατὰ τὸν γάμον. Θριάμβευε! Θριάμβευε.

* * Δὲν ἀμφισβᾶλω φίλοι κ. κ. Γ. Μ., Δ. Β. καὶ Ν. Κ. πῶς θὰ διήλθατε θαυμασίως μετὰ τῆς Ἀρτίστας Στ. τὴν 16 Ἰουλίου εἰς Ἀγίαν Μαρίναν.

* * Βρὲ παιδί μου Δ. Β. ὑποδηματοποιεῖ, ἐξεμυάλισθηκες με τὸ δουλικὸ Ἑλ. Δὲν κυττάζεις τὴ δουλειά σου;

* * Βρὲ ἀδελφὲ Κ. Κ. δὲν διώχνεις αὐτὴν τὴν ἀρτίσταν Β. ὅπου ἐξεμυάλισε τὸν ἀδελφὸν σου καὶ τὸν Οἶνο πώλην.

* * Αὐτὸ τὸ θαυμάσιον ταπητουργεῖον τῆς Ἀγίας κάμωνι θαμασίως προόδου. Τόσον ὥστε ἐξετρελλάθησαν τόσο νεοί... φιλοπρόδοι.

* * Ὁ κ. Π. Μ., περ. χάριν, ὁ κ. Γ. Κ., ὁ κ. Γ. Ο., ὁ κ. Α. Ψ. κλπ.

* * Ἄλλὰ ποῖς ἀρά γε εἶνε ὁ τυχερός; ὁ Γ. Κ. νομίζομεν.

* * Ἐ, σὺ νοσοκόμη φλερτάκια (Λάρισσαν) αἰωνίως με τὸ ποδήλατον εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ σιδηροδρόμου; Ἐν τούτοις ὅμως δὲν καταφέρνεις τίποτε μανθάνω.

* * Κύριε τῆς ἐποχῆς Ι. Θ. (Βόλον) πῶς πᾶνε τὰ ραντεβῶ με τὰς δεσποινίδας τῆς ὁδοῦ Μαυροκορδάτου;

* * Βλέπω ὅτι συγχοπερνᾷς, ἀλλὰ πρόσεξε, φίλε μου, διότι...

* * Καὶ σὺ βρὲ Στρωρό Μ. (Βόλον) πῶς πᾶνε τὰ ραντεβῶ με τὰς δεσποινίδας Μ. Β., Α. Β; Πρόσεχε νὰ μὴ σὲ πάρῃ χαμπάρι ὁ ἀδελφός της...

* * Καὶ σὺ γυμνασιόπου κ. Γ. Δρ. (Λαμίαν) πολὺ τὸ πῆρες ἐπάνω σου. Μὴ νομίζῃ δὲ ὅτι εἶσαι κανεὶς Γανυμήδης. Τοῦλάχιστον αὐτὴν τὴν ιδέαν ἔχουν μερικὰ κορίτσια.

* * Γεῖά σου μωρὲ Π. Χρ (Λαμίαν), θριαμβεύεις με τὰ δουλικὰ κανθάνω. Πρόσεχε ὅμως πρόσεχε.

* * Νεαρό μου Γιάννη Κ. (Λαμίαν), διατί ἔχεις τόσον μεγάλας ιδέας;—Νομίζεις μικρὸ μου ὅτι ὅλες ἢ ντε μουάζελες σὲ ἀγαποῦν; Ἀπατᾶσαι μικρὸ μου.

* * Ἔτσι λοιπὸν φίλτατε Στ. Παπ. (Βόλον), τὰ ἔχεις μπλέξει γιὰ καλὰ με τὴν Ε. (ὁδὸς Γ.)

* * Τώρα μάλιστα ὅπου ἐπιασες καὶ τὸν ἀπέναντι φούρναρη φίλον;

* * Ε! κύριε φρούραρχε τῆς συνοικίας Π. (Λαμίαν), πῶς πᾶνε οἱ ἐρωτες μετὰ τῆς Γ. Σ. Τὸ ἐνοήσατε ὅτι σὰς ἔχουν ἐνοήσει καὶ γίνεται καθημερινῶς λόγος διὰ σὰς.

* * Λοιπὸν μαμζέλες Ἀ. Σ. καὶ Ὀλ Τ (Λαμίαν) οἱ ἐρωτῆς σὰς ὅσον τὸ δυνατόν κρυφαί, διότι σὰς πιάσανε εἰς τὸ μυλαύλακον με τὸν Ν. Τ. καὶ Ν. Γ.

* * Βρὲ Νικ. Χ. (Καρπενήσιον), δὲν σοῦ φθάνουν ἢ εἰμωφες, θέλεις τώρα καὶ τὰ... Ἀχ, μωρὲ παληο-συρεφῆρη.

* * Βρὲ κύρ Τάκη Ι. καὶ Ν. Ψ (Καρπενήσιον) πολλὰ μανθάνω γιὰ σὰς... Ἐκεῖνα τὰ κιάλια καὶ τὰ νυχοπερπατήματα θὰ καταλήξουν σὲ κανένα... κανατοκατάβρεγμα.

* * Δεσποινίς Ε. Κ. (Λαμίαν) πῶς πᾶνε οἱ ἐρωτῆς σὰς με τὸν γυμνασιόπουδα Ε. Γ. μοὶ φαίνεται ὅτι τὰ ψήσατε καὶ εἶνε καλὸν νὰ γίνετε σύζυγοι. Αἴ!;

* * Μαθητὰ Δ. Μ. καὶ Θ. Θ. μὴ κάμνετε ἀδίκως

βύλτες εἰς τὴν πλατεῖαν διότι ἐκείνη ποῦ ζεῦρετε Κ. Β. δὲν σὰς ἀγαπᾷ.

* * Βρὲ Δ. Δ. καὶ Σ. Μ. (Λαμίαν) μὴ κάμνετε περιπάτους ἀπὸ τὰς 4 ἕως τὰς 7 καὶ λέγετε ὅτι σὰς ἀγαποῦν ἐκεῖνες ποῦ ζεῦρετε.

* * Βρὲ κορτάκη τῆς Λαμίας Π. Γ. λές ὅτι ἀγαπᾷς τὴν Ρ. μὴ ἀδίκως διαδίδῃς διότι ἀπατᾶσαι.

* * Σὺ μικρὸ παιδαρέλι Γεωρ. Γ. με τὸν Χρ. Μ' ὄλο κολτοῖνα, τριόμφο καὶ πικέτο παίζετο εἰς τὸν σαράντα ἕνα;

* * Γυμνασιόπου Ν. Γ. σὺ λέγεις ὅτι σὲ ἀγαπᾷ ἢ Παρ. Ρωτητες ὅμως καὶ αὐτὴν; Τὰ ραντεβῶ σὰς ποῦ γίνονται;

* * Φιλτάτε Νίκο (Σκόπελον) πῶς τὰ περνᾷς με τὸν νεαρόν;

* * Καὶ σὺ μοδιστρούλα Β. Μ. (Λάρισσαν) τὸν ζετρελλᾷ τὸν Ν. Πδ. Κάθε πρωτὸ ἕως τὰς τρεῖς ἔ;

* * Φιλτάτη Ὀλγα (Χαλκίδα) τὸν εὐοῦρλᾷ τὸν Ε. Χ.—Ὅλος ὁ κόσμος μιλεῖ γιὰ σὰς Διατί δὲν εἶσθε φρόνιμος;

* * Καὶ μὲλα ταῦτα φιλάτη Ἰλ. (Γαργλιάνους) τὰ ἐρωτικά σου βέλη δὲν κατάρθωσαν νὰ σαγηνεύσουν τὸν κ. Π. Α. Πῶς ἔτσι ἀκόμη;

* * Γιὰ τὰ τοῦ πῶ κυρὰ ἐξηγήτηρα τοῦ κλειδώνα (Ζάκυνθον. Ὀδ. Ἀγ. Δ) ζετρελλᾷ ὅλα τὰ κορίτσια καὶ τοὺς νέους.

* * Ἄλλὰ διὰ τὸ δῆθεν τῆς ἐξηγήσεως; πολλὰι συνεντεύξεις γίνονται στὸ σπῆτι σου; ἔ, τί λές;

* * Καὶ γιὰ σὰς κ. Κ. (κατάκωλον) πᾶρα πολὺς λόγος γίνεται. Τ' ἀκοῦτε;

Βόλος

* * Δεσποινίς Ἀ. (ὁδὸς Α.) νὰ κάνεις φρονιμώτερη τὰ ραντεβῶ σου διότι ἔγεινες σκάνδαλον εἰς τὴν γειτονιὰ, ἀφ' ὅτι ἀφῆκες τὸν δάσκαλον.

* * Μικρὰ μου κολυμβήτρια συνοικία Μεταμορφώσεως διατί ἔπαυσε τὰ μπάνια καὶ ἀφῆκες τὸν δυστυχῆ Χρηστον εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ; μὴπως δυσπρεστήτητε;

* * Δεσποινίδες Ἑλλ. (ὁδὸς Α.) βλέπω τὸ ἐκάματε σ ω σ τ ὁ τ ὶ ρ ᾱ ρ , ἐπήρατε καὶ τὴν Ἀν.

* * Δεσποινίς Δ. (ὁδὸς Δ. Βόλου) πρέπει κόρη μου νὰ κάμῃς ἐν εὐχαριστήριον εἰς τὴν καμμένην τὴν μαμὴ ποῦ σοῦ ἐζόρησε τὴν κοιλία σου καὶ ξεφερούσκωσε καὶ σ' ἔλλα με ἠγείαν.

* * Μοδιστρούλα Μ. (ὁδὸς Δ. Βόλου) παύσε σὲ παρακαλῶ τοὺς νυκτερινούς περιπάτους σου εἰς τὰ κύματα διότι σὲ μυρίστηκε ὁ κόσμος

* * Κυρὰ Δημήτριάνα τῆς ὁδοῦ Γ. δὲν ἐντρέπεται νὰ κάμῃς αὐτὰ τὰ πράγματα παντρεμένη γυναῖκα;

* * Δεσποινίς Δ. Κ. (ὁδὸς Α.) πῶς πᾶνε τὰ περὶ ἐρωτος συγγράμματά Σας; δὲν ἀμφισβᾶλω! ὅπως καὶ οἱ ἐρωτῆς Σας με ἐκείνον τὸν γερωζοῦρα... Δεσποινίς Β. Ρ. (παροδος Ε.) μὴ στέλλῃς καὶ ζητᾷς τὸν Χρηστον διότι ἀδίκως κοπιᾷζεις.

* * Δεσποινίδες Κιτ. τῆς (ὁδοῦ Δ.) βλέπω πολὺ ἐξανοιχθήκατε με τὸν φωτοδότην ἐκείνον τὸν ξανθόν.

* * Καλῶς ἦλθε ἀπὸ τὸ ταξείδιόν σου φίλτατε Γ. Κ. Τὰ ἔμαθες γιὰ τὴν Νίκη. ἄχ! τὴν ἄπιστη! Ἄκοῦς ὅταν ἦσουν ἐδῶ νὰ τὰ παίξῃ με 15 καὶ ὅταν ἐφυγες με 24;

* * Φιλτάτε Φ. Α. (Καρδίτσαν) τί μανθάνω; ἔπεσε θῦμα τοῦ ἐξαδέλφου σου Α. σοῦ πρόλαβε καὶ πῆρε αὐτὸς τὴν μνηστῆν σου!! μοδιστρούλαν Ε.

* * Καὶ σὺ καλὸ μὲν παιδί!! Γ. Κ. (Καρδίτσαν) πῶί πῶί! τί ἔπαθε; Κατάκαρδα τὸ πῆρες; (Βεβαίως ζεῦρεις τὸ ἐννοῶ.)—Ἐ! τί νὰ γίνῃ, ἔχε ὑπομονή, ἄς σοῦ τὴν πῆραν; κάποια θὰ εὐρεθῇ ἄλλη. Θάρρος λοιπὸν καὶ

ὑπομονή!!
* * Διὰ ἐσένα πολυφίλητε Α. Α. (Καρδίτσαν) εἰς τὸ προσεχῆς, διότι εἶνε κᾶτω; σοβαρὸν καὶ ἀπαιτεῖται ὀλίγον ἀκέψις.

* * Ἐπίσης καὶ σὺ ἀγαπητὲ Α. Π. (Καρδίτσαν) δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν παίξῃς ἔτσι τοῦ ἐξαδέλφου σου!

—**ΑΘΗΝΑΙ**

* * Νεαρό μου ποῦ τυγχάζεις εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Καλλιθέας ἐξακολουθεῖς νὰ ἦσαι ενεργητικός;

* * Ἐσὺ βρὲ ἀρειμάνιε στρατιώτα νοσοκόμη πρόσεχε εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ ραντεβῶ σου με τὴν Ρωμ. Μ. σὰς πεῖραν μυρωδιά

* * Ἀγαπητὲ μου Ἀρ. Κασ. τὴν πέμπτην τὰ κάνατε θάλασσα με τοὺς Α. Βελ., Τ. Α. καὶ με τὸ Κονοράμι καὶ ὅλα πρὸς χάριν τῆς Φ. Β.

* * Ὁ Λοχίας τί σὰς ἔκαμνε ποῦ τὸν σπάσατε στὸ ζύλο ὅμως;

—**ΕΙΡΑΙΒΥΣ**

* * Μία σηκαίτσα κρέματα ἀπὸ ἐνὸς ἐξώστου τῆς ὁδοῦ Ὑποδ. καὶ Πρ.

* * Τί ἀρά γε σημαίνει; Μήπως καθὼς ἐπληροφορήθην μεν διὰ τὴν κάμνη συνθήματα διαφορά εἰς τὸν κ. Π. Ο. ἢ εἰς τὸν κ. Α. Κ.;

* * Ἀγαπημένο μου ὤ. (Μυτιλήνη) ἀναμένο ἑναγωνίως τὴν ταχεῖαν καὶ καλὴν ἐπάνοδόν σου

Ποτε καὶ πάντοτε

— Ὀρεβουάρ, λοιπὸν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν με χιλια φίλια.

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

Τὸ Εἰδικὸν τὸ Εἰδικὸν Ὁδὸς Σταδίου τὸ Εἰδικὸν

Καὶ νὰ ἰδῆς τί ἔχει φέρει ἐν' τὸ μόνον ποῦνι πρᾶγμα ποῦ σὰς ἐλκεῖ ἐν τῷ ᾄμα καὶ σὰς βάξει καὶ στὸ χέρι.
Τὶ μπαστοῦνια! Τὶ Καπέλλα Τὶ Γραβάταις ὄλαις τρέλλα Τὶ Κομμιτὰ ποῦ νὰ τὰ χάσης Καὶ παναμάδες τῆς θαλάσσης Καὶ δεσποῖτης δὲν ἀνέχει Σ' ὄ, τι ἔφερε καὶ ἔχει.

ΚΟΛΩΝΙΑ ΔΙΑΠΗ
238 — Αἰόλου — Χαντα — 238.

— Μαρί μου, τῆς εἶπε μιὰ μέρα, ποῦ ἦσαν μόνοι καὶ ἐνηκαλισμένοι. Πές μου ποῦλί μου, τί πρᾶγμα, τί, ἦτο ἐκεῖ, ποῦ τόσοσ εὐτυχῶς δι' ἐμῆ σὲ διέθεσε, ἀποῦ πρῶτον ἦσαν τόσοσ ἄκαμπτος.
Ἐκείνη ἀποῦ ὑπεμεδίασε, τὸν ἐκούταξε με τὰ γεμάτα ἀπὸ γοητεῖαν καὶ γλυκύτητα μάτια της καὶ τοῦ εἶπε.
— Gamin!... Δημονεῖς λοιπὸν ἐκεῖνα τὰ ὠραῖα ἀρώματα ποῦ μοῦ ἔφερες τὴν περασμένην ἑβδομάδα.
Ὁ Κοκκὸς ἔμεινε ἀσεῖ ἐνεός... Τώρα ἤρχισε νὰ ἐνθουμηθῆ, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἠγόρασε ἀπὸ τὰ θαυμάσια ἀρώματα τοῦ κ. ΔΙΜΗΤΡΑΚΗ ΚΥΡΙΑΚΟῦ ὁδὸς ΣΤΑΔΙΟΥ 17.

(Θαλασσινή Φιλοσοφία)

— Και βέβαια δεσποινίς! Τὸ νὰ γείνη Ἐθνικὸς
Στόλος, εἶνε πόθος πανελλήνιος...

— Ναι, μὰ καθὼς σὲ βλέπω τώρα, νομίζω ὅτι
εἰς αὐτοὺς τοὺς πόθους πολὺ ἀνακατεύεται καὶ τὸ
Ὄθωμανικὸν ἔθνος.